

PERSBERICHT

Centrum Internationale Kinderontvoering

November 2015

Erkenning houdt kinderontvoering niet tegen!

Het Centrum Internationale Kinderontvoering (IKO) heeft een onderzoek laten doen naar de informatievoorziening met betrekking tot gezamenlijk ouderlijk gezag voor ongehuwde ouders. Uit dit onderzoek blijkt dat gemeenten geen eenduidig beleid hebben en dat ongehuwde vaders daardoor achtergesteld worden.

Aanleiding voor het onderzoek zijn de vele ongehuwde vaders die contact opnemen met het Centrum IKO. Het Centrum IKO heeft geconstateerd dat ongehuwde vaders onvoldoende op de hoogte zijn van de totstandkoming van ouderlijk gezag. Ongehuwde vaders blijken vaak in de veronderstelling dat erkenning tot ouderlijk gezag leidt. In Nederland is dat niet zo. In sommige andere Europese landen overigens wel. Als moeder dan het kind meeneemt naar het Buitenland, staat de ongehuwde vader met lege handen.

Mark van Houten* is zo'n vader. Samen met zijn vriendin Caroline heeft hij in maart een dochtertje gekregen. Mark was de koning te rijk. Helaas ziet Caroline haar toekomst niet in Nederland. Ze wil graag dat hun kind in Duitsland opgroeit. Daar wonen ook haar ouders. Begin september is Caroline met hun dochtertje vertrokken. Mark heeft geen toestemming gegeven voor het vertrek naar Duitsland en neemt contact op met een jurist van het Centrum IKO voor advies. Hij geeft aan dat hij zijn dochter erkend heeft. In het gesprek valt Mark van zijn roze wolk. Hij begrijpt er niets van dat hij met lege handen staat. Hij realiseert zich voor het eerst dat hij geen ouderlijk gezag heeft. Niemand heeft Mark geïnformeerd dat hij gezamenlijk gezag had moeten aanvragen. Gezamenlijk ouderlijk gezag brengt met zich mee, dat beide ouders zeggenschap hebben over de woonplaats van hun kind hebben, ook als deze woonplaats in het buitenland zal zijn,

Omdat Mark geen gezag heeft, kan hij geen verzoek tot teruggeleiding van zijn kind naar Nederland indienen. Met haar actie heeft de moeder Mark buiten spel gezet. Hij zal voor zijn toekomstige relatie met zijn dochter afhankelijk blijven van de moeder.

In de relatie van ouders tot hun kinderen worden ongehuwde vaders in Nederland achtergesteld. Moeders (gehuwd of ongehuwd) en gehuwde vaders krijgen van rechtswege ouderlijk gezag over hun kind. Ongehuwde vaders niet. Voor een relatie tot zijn kind is de ongehuwde vader afhankelijk van de moeder. De ongehuwde vader

moet twee stappen zetten om ouderlijk gezag te verkrijgen. Hij moet, met toestemming van de moeder, zijn kind eerst erkennen. Dat is echter niet voldoende. Erkenning leidt in Nederland niet tot gezag. De ongehuwde vader moet vervolgens bij de rechtbank gezamenlijk ouderlijk gezag laten inschrijven. Wederom met toestemming van de moeder.

Als de moeder geen toestemming wil geven kan de ongehuwde vader naar de rechter. Deze toetst vervolgens of de erkenning / gezamenlijk ouderlijk gezag in het belang is van het kind. Bij de gehuwde vader wordt dit niet getoetst, noch door de moeder, noch door de rechter.

In de toekomst zullen steeds meer kinderen geboren worden in informele relaties. Het belang van het kind vraagt dat beide ouders bij een kind betrokken zijn. Dat maakt het ook belangrijk dat beide ouders zeggenschap over het kind hebben. Voor ongehuwde ouders is daarvoor nodig dat ze een goed geïnformeerde beslissing kunnen nemen over hun gezag. Uit het onderzoek blijkt dat de informatievoorziening van gemeenten niet eenduidig is, zodat lang niet alle ouders voldoende geïnformeerd die beslissing kunnen nemen. Het Centrum IKO pleit voor een laagdrempelige duidelijke informatievoorziening voor alle ongehuwde ouders om situaties als die van Mark en zijn dochtertje in Duitsland te voorkomen.

* Gefingeerde naam